Μια γυναίκα δεν είναι ποτέ μόνη (Α. ΓΑΛΔΑΔΑΣ)

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 29 Απριλίου, 2008

Ακουγα και δεν πίστευα στ' αφτιά μου. «Κάποτε θα περνάτε κάθε μήνα για να ρωτήσετε αν μεγαλώνει το έμβρυο που έχετε "παραγγείλει" και περιμένετε να φθάσει στους εννέα μήνες». Αυτό ήταν μόνο το τελείωμα στην ομιλία ενός γυναικολόγου που, όπως είχε διαβεβαιώσει από την αρχή το ακροατήριό του, είχαν δει πολλά τα μάτια του από τη δεκαετία του '80 οπότε ξεκίνησε η ιστορία με τη λεγόμενη «εξωσωματική». Μια ημέρα ολόκληρη πέρασα ακούγοντας καθηγητές Παιδοψυχιατρικής, ψυχαναλυτές, νεογνολόγους, καθηγήτριες Νομικής, γυναικολόγους, μαίες, δικηγόρους να μιλούν για την Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή, μια πρωτοβουλία της Ελληνικής Εταιρείας για την Ψυχική Υγεία των Βρεφών. Πριν από μερικά χρόνια είχε δημοσιευθεί ένα μεγάλο άρθρο σε αυτήν ακριβώς την εφημερίδα όπου κάποιοι γιατροί με θάρρος αλλά και τεκμηριωμένο λόγο είχαν εξηγήσει ότι κάθε άλλο παρά απλό πράγμα και χωρίς επιπτώσεις για μια γυναίκα κυρίως ήταν η απόφαση να περάσει τη δοκιμασία της «εξωσωματικής» γονιμοποίησης.

Μια γυναίκα δεν είναι ποτέ μόνη, τη συνοδεύει πάντα η ιδέα της απόκτησης ενός παιδιού και στήθηκαν τεράστιες επιχειρήσεις που πάτησαν επάνω ακριβώς σε αυτή τη λαχτάρα του άλλου για ένα παιδί όταν δεν έρχεται με φυσικό τρόπο. Φτιάχτηκε εν τω μεταξύ και ένας νόμος, ο 3305 του 2005, δημιουργήθηκε και μια Αρχή για την Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή, και τώρα πλέον ακόμη λιγότεροι «αντιρρησίες συνείδησης» από τον ιατρικό χώρο τολμούν να εμφανιστούν, ενώ άλλοι που θα έπρεπε να λένε μερικά πράγματα, όσο οδυνηρά ή βρώμικα κι αν είναι αυτά, κρύβονται πίσω από νόμους, εργασίες με γενικόλογες στατιστικές και επιδίδονται σε επιστημονικές ντρίπλες επιβίωσης στον χώρο. Δεν χρειάζεται να καταφύγει σε περιοδικά εξειδικευμένα και με ακαταλαβίστικη ιατρική ορολογία όποιος ενδιαφέρεται να δει το θέμα και από άλλη άποψη.

Σε ένα αφιέρωμα του «New Scientist» από τις 21.10.2006 διαβάζουμε ότι «είναι ήδη πολύ εύκολο να προσδιορίσεις το φύλο και υπάρχουν χιλιάδες ζευγάρια που θα μπορούσαν να τεκνοποιήσουν χωρίς εξωσωματική επέμβαση, και όμως καταφεύγουν σε αυτήν επειδή μπορούν να επιλέξουν το φύλο» αναφέρεται στη σελίδα 44. Αφρικανοί και Ασιάτες θέλουν αγόρια, οι Δυτικοί κορίτσια. Και μαζί στο αφιέρωμα δεν παραλείπουν οι συγγραφείς να προειδοποιήσουν για τους σχετικούς κινδύνους της εξωσωματικής. **Υπερδιέγερση των ωοθηκών από την υπερβολική χρήση**

ορμονών, με αποτέλεσμα πόνους και υπερεκκρίσεις, για είκοσι πέντε και περισσότερες απόπειρες με συνέπειες επιθετικούς καρκίνους, τη γέννηση πρόωρων, λιποβαρών εμβρύων και - το οδυνηρότερο όλων φυσικά - «εμβρυϊκή μείωση». Μια μεταμφίεση κυριολεκτικά με λέξεις της μείωσης του αριθμού των εμβρύων σε πολυεμβρυϊκές εγκυμοσύνες. **Δηλαδή στην πραγματικότητα δίνεις ζωή σε κάποια πλάσματα και ξέρεις καλά ότι σε λίγο μερικά από αυτά θα θανατωθούν** για να αυξήσεις τις πιθανότητες στη συνέχεια να επιζήσουν τα υπόλοιπα.

«Φέρτε μας αποδείξεις» έλεγε προκλητικά ένα από τα μέλη αυτής της Αρχής για την Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή εκείνο το πρωί, ενώ οι περισσότεροι παριστάμενοι ένιωσαν την υποκρισία αυτής της προτροπής. Γιατί πιο πιθανόν είναι να πιαστεί επιτέλους ένας εμπρηστής δασών παρά όποιος θα έχει παραβιάσει με κάποιον τρόπο τον περίφημο νόμο 3305. Τι φοβερή υποκρισία! Εν τω μεταξύ, όπως μου είχε εξηγήσει μια κλινική ψυχολόγος παλαιότερα, καταφεύγοντας στην εξωσωματική όλο και περισσότερες γυναίκες θα γεννούν μετά από αυτή την επώδυνη δοκιμασία των επανειλημμένων προσπαθειών χωρίς τις κανονικές παραστάσεις μια φυσιολογικής σύλληψης. Είναι σαν να βλέπουν ένα φιλμ που λείπουν κάποιες βασικές σκηνές, και τα παιδιά τους όμως, χωρίς να ξέρουν ΤΙΠΟΤΑ για το πώς ήλθαν στον κόσμο, και εδώ είναι το φαινομενικά ακατανόητο, θα διηγούνται φοβερές ιστορίες. Οπως αυτή που αναφέρθηκε προς το τέλος της ημέρας για τον μικρό Γιώργο, 5 ετών και 8 μηνών, που όταν τον οδήγησαν στον ψυχολόγο για απομόνωση, ανυπακοή και επιθετικότητα άρχισε να διηγείται πυρετικά και ακατάπαυστα: «για τον επιστήμονα που κατασκευάζει τον γιο του με μηχανές, του δίνει ζωή, είναι ικανοποιημένος αλλά στο τέλος τον απορρίπτει». Ποιος ξέρει τι θα διηγούνται αυτά τα μωρά που θα τα παίρνεις, όπως έλεγε ο κ. Γυναικολόγος, έπειτα από παραγγελία και επώαση εννέα μηνών, όπως παίρνεις την από το τηλέφωνο παραγγελθείσα πίτσα σου από το αντίστοιχο κατάστημα...

(Πηγή: "ΒΗΜΑSCIENCE", 06/01/2008)